

Η ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΥ ΑΓΙΟΣΑΒΒΙΤΟΥ ΑΓΙΟΤΑΦΙΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ

Τήν πρωΐαν τῆς Τετάρτης, 3^{ης}/16^{ης} Αὐγούστου 2023, ἔλαβε χώραν ἡ Νεκρώσιμος Ἀκολουθία τοῦ κοιμηθέντος τήν Πέμπτην, 28^{ην} Ἰουλίου/10^{ην} Αὐγούστου 2023, ἐξ ἀνακοπῆς καρδίας Ἀγιοσαββίτου, Ἀγιοταφίτου καί Κυθηριώτου μοναχοῦ Παντελεήμονος Ἀνδρονίκου.

Ἡ Νεκρώσιμος αὕτη Ἀκολουθία ἐψάλη εἰς τόν ἱερόν Ναόν ἁγίου Θεοδώρου τοῦ ἐν Κυθήροις τῇ ἀδελφικῇ φροντίδι τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων ἐν συνεννοήσει μετά τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου.

Τήν προηγηθεῖσαν νύκτα ἐψάλη εἰς τόν ἐκλιπόντα ἡ πλήρης Μοναχική Νεκρώσιμος Ἀκολουθία τῆς ὁποίας προεξῆρξεν ὁ Γέρων Σκευοφύλαξ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἱεραπόλεως κ. Ἰσίδωρος.

Τήν ἐπομένην πρωΐαν ἐψάλη ἡ Νεκρώσιμος Ἀκολουθία προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεραπόλεως κ. Ἰσιδώρου τῇ συμμετοχῇ τοῦ οἰκείου Ποιμενάρχου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων κ. Σεραφεῖμ, τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐξάρχου τοῦ Παναγίου Τάφου Ἀρχιμανδρίτου π. Ραφαήλ καί Ἱερέων τῆς Μητροπόλεως Κυθήρων, προσευχομένων πολλῶν πιστῶν, πατριωτῶν τοῦ ἐκλιπόντος, τιμώντων τήν μνήμην αὐτοῦ.

Τόν ἐπικήδειον ἐξεφώνησεν ὁ Γέρων Σκευοφύλαξ, ὡς ἔπεται:

«Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων κ. Σεραφεῖμ,

Σεπτέ Ποιμενάρχα τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μητροπόλεως,

Σεβαστοί πατέρες καί ἀγαπητοί ἀδελφοί.

Ὁ σεπτός Προκαθήμενος τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας, Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ὁ Γ΄, μᾶς ἀνέθεσε νά Τόν ἐκπροσωπήσουμε μαζί μέ τόν ἅγιο Ἱεραπόλεως κατά τήν ἐξόδιο ἀκολουθία τοῦ μακαριστοῦ μοναχοῦ Παντελεήμονος καί νά καταθέσουμε πρός τό σεπτό πρόσωπό Σας, ἅγιε Κυθήρων, τίς εὐχαριστίες καί τήν εὐγνωμοσύνη Του, ἀλλά καί συμπάσης τῆς Ἀγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος διὰ τά ὅσα ἐπράξατε διὰ τόν μακαριστό, καί εἰς ὅλους ὅσοι τιμοῦν μέ τήν παρουσία τους τήν μνήμη του εἰς τήν νεκρώσιμο αὐτῇ ἀκολουθία. Ἐπίσης μεταφέρουμε εἰς τούς οἰκείους καί συγγενεῖς τήν πραγματική συμμετοχή Του εἰς το πένθος τους καί τις ὀλοκάρδιες Πατριαρχικές εὐχές Του διὰ τήν ἀνάπαυση τῆς ψυχῆς τοῦ μακαριστοῦ, ἐν χώρα ζώντων καί ἐν σκηναῖς δικαίων.

Χρέος ἱερό, ἀλλά καί συνάμα θλιβερό, ὁδήγησε τά βήματά μας εἰς τήν ἱερά αὐτή Μονή τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου τοῦ ἐν Κυθήροις, προκειμένου νά προπέμψουμε εἰς τήν αἰωνιότητα τόν μακαριστό πλέον Ἀγιοταφίτη Μοναχό Παντελεήμονα, ὁ ὁποῖος «διὰ τοῦ θανάτου μεταβέβηκεν εἰς τήν ζωήν» καί μεταφυτεύθηκε ἀπό τήν ἐπί γῆς

στρατευομένη εἰς τὴν ἐν οὐρανοῖς θριαμβεύουσα Ἐκκλησία, ἀπὸ τὰ ἐπίγεια εἰς τὰ οὐράνια, ἀπὸ τὰ φθαρτά εἰς τὰ ἄφθαρτα, ἀπὸ τὰ πρόσκαιρα εἰς τὰ αἰώνια, εἰς τοὺς κόλπους Ἀβραάμ, Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ, ἐκεῖ ὅπου «οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος».

Καὶ ἐν ᾧ ἡ ψυχὴ τοῦ ἀοιδίου περιχορεύει ἐν οὐρανίοις θαλάμοις, ἡμεῖς, ἄλλοι αἰσθητῶς καὶ ἄλλοι νοερῶς, στεκόμαστε τὴν ἱερὴ αὐτὴ στιγμὴ κύκλῳ τοῦ τιμίου αὐτοῦ σκηνώματος, γιὰ νὰ τὸν ἀσπασθοῦμε γιὰ τελευταία φορά, νὰ τοῦ ἀποδώσουμε τίς εὐχαριστίες μας διὰ τὴν πολυχρόνια διακονία του εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους καὶ νὰ τὸν προπέμψουμε μέ τὴν πίστη καὶ τὴν προσδοκία τῆς Ἀναστάσεως τῶν Κεκοιμημένων καὶ τῆς «ζωῆς τοῦ μέλλοντος αἰῶνος».

Ἀνθρωπίνως θλιβόμαστε διὰ τὸν ἀποχωρισμὸ καὶ τὴν στέρηση τῆς φυσικῆς του παρουσίας. Παρηγορούμαστε, ὅμως, ἀπὸ τὴν προτροπὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου πρὸς τοὺς θεσσαλονικεῖς, «Ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σύν αὐτῷ», (θεσσαλ. 4, 13-14). Καὶ ὁ ἀοίδιμος Παντελεήμων ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἔζησε καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐκοιμήθη.

Ὁ ἐκλιπὼν κατὰ κόσμον Παναγιώτης Ἀνδρόνικος τοῦ Νικολάου καὶ τῆς Μαρίας γεννήθηκε εἰς τὴν Χώρα Κυθήρων τὴν 24^η Μαρτίου τοῦ 1944. Τὰ πρῶτα ἐγκύκλια μαθήματα διδάχθηκε εἰς τὰ Κύθηρα. Εἰς τὴν Ἁγία Πόλη Ἱερουσαλὴμ μετέβη τὴν 21^η Σεπτεμβρίου τοῦ 1979 καὶ ἐγκαταβίωσε εἰς τὴν ἱερὰ Λαύρα τοῦ ὁσίου Σάββα τοῦ ἡγιασμένου. Μοναχὸς ἐκάρη τὴν 15^η Αὐγούστου τοῦ 1981 ἀπὸ τὸν Γέροντά του καὶ Πνευματικὸ τῆς Λαύρας Ἀρχιμανδρίτη Σεραφεῖμ, λαβὼν τὸ ὄνομα Παντελεήμων. Ἀπὸ τὴν 23^η Ἰουλίου τοῦ 1984 ἕως τῆς τελευτῆς του ὑπηρέτησε μετ' ἀφοσιώσεως καὶ ὑπομονῆς ὡς διακονητὴς τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως καὶ φύλακας ἄγρυπνος τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου τοῦ Κυρίου. Ὅλα αὐτὰ τὰ ἔτη τῆς διακονίας του ἐπέδειξε ἐργατικότητα, συνέπεια καὶ ἐπαινετὴ ὑπευθυνότητα. Εἰς τὸ πρόσωπό του οἱ προσκυνητὲς εἶδαν μία θεοφιλεῖ μορφή. Διότι ἦταν φιλακόλουθος, εὐπρόσδεκτος, εὐχαρὶς, εὐπροσέγορος, τραχύς καὶ ταυτόχρονα γλυκύς, ἀεικίνητος καὶ εἰλικρινής. Ὅλους τοὺς ἀγκάλιαζε μέ τὴν ἀγάπη του καὶ τὴν ἀπλότητά του μεταδίδοντάς τους τὸν Χριστὸ καὶ ἐγγράφοντας στὴν ψυχὴ τους τὰ θεῖα μηνύματά Του.

Ἰδιαιτέρως τοὺς μεταλαμπάδευε τίς ἐμπειρίες του ἀπὸ τὴν διακονία του εἰς τὸν Πανάγιον Τάφο, τὰ ἄπειρα θαύματα πού ἔζησε καὶ τοὺς ἀγῶνες του διὰ τὴν διαφύλαξη τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων. Σέ ὅλους μοίραζε λαδάκι καὶ βουλοκέρι ἀπὸ τὸν Πανάγιον Τάφο, νὰ τὰ ἔχουν ὡς εὐλογία εἰς τὰ σπίτια τους. Γι' αὐτὸ καὶ ἀγαπήθηκε καὶ ἐξετιμήθηκε ἀπὸ ὅλους.

Καὶ ἰδοὺ τώρα ὁ μακαριστὸς ἔφυγε γιὰ τὴν ἀτέρμονη αἰωνιότητα μέσα εἰς τὴν καρδιά τοῦ καλοκαιριοῦ, καὶ κηδεύεται σήμερα, μία ἡμέρα μετὰ τὴν θεομητορικὴ ἐορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Παναγίας καὶ «πρὸς τάφον ἐπέιγεται, οὐκ ἔτι φροντίζων, τὰ τῆς ματαιότητος, καὶ πολυμόχθου σαρκός».

Γι' αὐτὸ, ὅλοι ἡμεῖς, ἅς ἀπευθύνουμε θερμὴ παράκληση πρὸς τὸν Πανάγαθο καὶ Πανοικτίρμονα θεό, μέ τὴν ἱκεσία τοῦ ὑμνωδοῦ:

«Χριστὸς σε ἀναπαύσοι ἐν χώρᾳ ζώντων, καὶ πύλας Παραδείσου ἀνοίξοι σοι, καὶ βασιλείας δείξοι πολίτην, καὶ ἄφεσίν σοι δώῃ, ὧν ἡμαρτες ἐν βίῳ, φιλόχριστε».

Ἄς εἶναι ἡ μνήμη του αἰωνία».

Ὡμίλησε δέ καί ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης, ἐπαινῶν τόν μοναχικόν καί Ἀγιοταφитικόν ζῆλον τοῦ ἐκλιπόντος καί τήν προσφοράν αὐτοῦ εἰς τά Πανάγια Προσκυνήματα καί τήν γενέτειραν αὐτοῦ.

Ἄμα τῇ ἀπολύσει τῆς Νεκρωσίμου Ἀκολουθίας, ὁ μεταστάς πρὸς Κύριον ἀσκητικός καί ἀγωνιστικός μοναχός Παντελεήμων ἐτάφη εἰς τό Κοιμητήριον τῆς Μονῆς Ἀγίου Θεοδώρου τοῦ ἐν Κυθήροις.

Αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη!

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας